

Forma studiów: stacjonarna

1. Nazwa przedmiotu

2. Nazwa kierunku:

3. Poziom studiów:

4. Liczba punktów ECTS:

5. Liczba godzin w semestrze

6. Język wykładowy: polski

7. Wykładowca:

8. Wymagania wstępne

1. Znajomość anatomii, fizjologii i patofizjologii człowieka

9. Cele przedmiotu

C2 Zapoznanie studentów z podstawową terminologią używaną w radiologii.

C4 Zapoznanie studentów z metodami diagnostyki obrazowej (RTG, USG, TK, NMR, medycyna nuklearna)

C6 Przedstawienie wydolności i ograniczeń metod diagnostycznych w powiązaniu z objawami chorobowymi

10. Efekty uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych

Student, który ukończył przedmiot w zakresie:

WIEDZY

zna i rozumie:

A.W26.	zna i rozumie metody obrazowania i zasady przeprowadzania obrazowania tymi metodami oraz zasady ochrony radiologicznej.
--------	---

UMIEJĘTNOŚCI

potrafi:

A.U2. łączyć obrazy uszkodzeń tkankowych i narządowych z objawami klinicznymi choroby, wywiadem i wynikami badań diagnostycznych;

KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH

jest gotów do:

7	dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych oraz dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych.
---	---

11. Treści programowe

Forma zajęć – wykłady/ ćwiczenia/laboratoria/zajęcia praktyczne itp.	
1. Wykłady, 2. Ćwiczenia	
12. Narzędzia/metody dydaktyczne	
1. Prezentacje multimedialne	
2. Wykład informacyjny i konwersatoryjny	
3. Przykładowe wyniki badań – opisy przypadków	
4. Podręczniki i czasopisma dotyczące diagnostyki obrazowej	
13. Sposoby oceny (częstkowe, końcowe)	
1. Aktywność na zajęciach	
2. Kolokwium na zajęciach	
3. Zaliczenie końcowe – test sprawdzający	
14. Obciążenie pracą studenta	
Forma aktywności	Liczba godzin
1. Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela	30
2. Nakład pracy studenta	10
suma	40
liczba punktów ECTS	1
15. Literatura	
Literatura podstawowa:	
1. Pruszyński B. Diagnostyka obrazowa. Podstawy teoretyczne i metodyka badań. PZWL, Warszawa 2020.	
2. Adam A., Belli A.M., Lee M.J. Radiologia interwencyjna Grainger & Alison Diagnostyka radiologiczna. PZWL, 2017	
3. Leszczyński S. Historia radiologii polskiej na tle radiologii światowej. Medycyna Praktyczna 2000.	
Literatura uzupełniająca:	
1. Saad N., Vathantham S., Gould J. Diagnostyka Obrazowa. Radiologia naczyniowa i interwencyjna. Elsevier Urban&Partner 2010.	
2. Pruszyński B. Diagnostyka obrazowa. RTG, TK, USG, MR i radioizotopy. PZWL 2005.	
3. Saad N., Vathantham S., Gould J. Diagnostyka Obrazowa. Radiologia naczyniowa i interwencyjna. Elsevier Urban&Partner 2010.	
4. Banholzer P. Banholzer J. Ultrasonografia. Urban&Partner 2014.	
16. Formy oceny – szczegóły	
1. Bardzo dobry - opanowanie całego materiału, przedstawianie wiedzy w logiczny układ, właściwie rozumie uogólnienia i związków między nimi oraz wyjaśnianie zjawisk , samodzielne wykorzystywanie teorii w praktyce. Posługiwanie się poprawnym językiem, stylem i terminologią naukową.	
2. Dobry plus - opanowanie całego materiału, wiązanie wiedzy w logiczną całość, wyjaśnianie zależności pomiędzy zachodzącymi zjawiskami, samodzielne wykorzystywanie teorii w praktyce z niewielkim ukierunkowaniem przez nauczyciela. Posługiwanie się terminologią medyczną.	
3. Dobry - Opanowanie materiału programowego, wiązanie wiedzy w logiczną całość, rozumienie uogólnień i związków między nimi, stosowanie wiedzy teoretycznej i praktycznej z pomocą nauczyciela. Posługiwanie się poprawnym językiem i terminologią naukową.	
4. Dostateczny plus - opanowanie materiału programowego, wiązanie wiedzy wykazywanie	

związków logicznego powiązania między zjawiskami z pomocą nauczyciela. Wykorzystanie wiedzy teoretycznej w praktyce po ukierunkowaniu przez nauczyciela. Język poprawny. Posługiwanie się terminologią medyczną.

5. **Dostateczny** - opanowanie treści programowych do treści podstawowych, trudności w łączeniu ich w logiczną całość. Wykorzystanie wiedzy teoretycznej w praktyce przy pomocy nauczyciela. Język potoczny, styl nieporadny.
6. **Niedostateczny** – brak wiadomości programowych, brak rozumienia uogólnień, umiejętności wyjaśniania zjawisk i zależności między nimi, liczne i poważne błędy, styl nieporadny, trudności w formułowaniu odpowiedzi.

Przedmiot kończy się zaliczeniem w formie testu

WARUNKI UZYSKANIA ZALICZENIA

Warunki uzyskania zaliczenia z przedmiotu

Zaliczenie wykładów jest równoznaczne z uzyskaniem pozytywnej oceny z końcowego testu sprawdzającego jednokrotnego wyboru. Na objętość testu składa się od 40-60 pytań. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest uzyskanie 60% maksymalnej liczby punktów.

Punktacja – każde pytanie oceniane jest w skali od 0 do 1 pkt. Niewłaściwa odpowiedź 0 pkt., prawidłowa odpowiedź 1pkt. Maksymalnie można uzyskać 100% prawidłowych odpowiedzi, co daje ocenę - bardzo dobry, minimalne wymogi do uzyskania oceny pozytywnej – 60% prawidłowych odpowiedzi.

- 0 - 59% - niedostateczny (2,0)
- 60 - 68% - dostateczny (3,0)
- 69 - 76% - dostateczny plus (3,5)
- 77 - 84% - dobry (4,0)
- 85 - 92% - dobry plus (4,5)
- 93 - 100%- bardzo dobry (5,0)

Nieusprawiedliwiona nieobecność na zaliczeniu końcowym jest równoznaczna z oceną niedostateczną (2.0).

W przypadku otrzymania negatywnej oceny student ma obowiązek przystąpić do zaliczenia przedmiotu w terminie poprawkowym – wyznaczonym przez prowadzącego zajęcia. Poprawkowy sprawdzian wiedzy studenta ma analogiczną formę do sprawdzianu przeprowadzonego w pierwszym terminie

17. Inne przydatne informacje o przedmiocie

1. Bezpośrednich informacji o problematyce zajęć i treściach programowych udziela Prowadzący w trakcie zajęć i podczas konsultacji.
2. Zajęcia odbywać się będą w Akademii Białskiej im. Jana Pawła II
3. Zajęcia odbywać się będą zgodnie z aktualnym planem zajęć.
4. Konsultacje odbywać się będą zgodnie z obowiązującym terminarzem.